

καὶ Ζαβίρα ὁ Ρήγας Βεδοβινδῆς ἐγκατέστησε τὴν πατρίδα του καὶ μετέβη εἰς Βι-
έννην διὰ τὰ εὐδῶμα τοῖς παρὰ πᾶσι γυνόλου, πίνκας, τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Βιέννῃ ἐ-
στὴν φθῆναι καὶ ἐπεχείρησε τοῖς ἐν Ἑλλάδι ἔλλαντας, ἵνα συνδράμωσι τοῖς Γάλλοις, οἱ ὅ-
τε διεξήγοντο πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων, πρὸς ἀπολύτωση τοῦ ὀθωμανικοῦ
βυζοῦ. Συνέγραψε τοῖς «ὅτι διεξέρχεται ποιήματα» καὶ ἀφοῦ συνενοήθη μετὰ
τῶν ἐν Βιέννῃ τοῖς ὄντων πιασθευμένων ἑλλαντῶν τὰ ἐλύκωσαν καὶ ἐπρόσπει-
ρε τὰ μέγιστον διὰ τῆς τερψίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ «ὅτι κατὰ τὸ δυνατὸν
καὶ τὰ διασπείρουν». Αἷτα ἔχιναν γινώσκοντες εἰς τὸν Τούρκον προσηυλὴν, ὅτι
«ἐξήλθε παρὰ τοῦ καίσαρος περὶ τοῦτο τὴν ἐνδύμωσιν» ὁ δὲ φησὶ ἀνδρῶπιότατος
καίσαρ μὴ ἔχον ἄλλω τι ποιῆσαι (εἰ καὶ διὰ φιλελλὰν) δίδωσιν ὅτι οἱ μὲν αὖ-
τῶν ὑποκειμένοι αὐτοῦ καὶ ἐξερισθῶσι τῶν ὀρέων τῆς βασιλείας του, οἱ δὲ ὑπὸ
μοῦ τῶ ὀθωμανῶν καὶ παραδοθῶσιν καὶ τὰς χεῖρας τοῦ πρέσβους. Λαβὼν οὖν
τοῦτο ὁ πρέσβης μετὰ τοῦ Ρήγα καὶ πᾶσι αὐτοῖς καὶ τῶν Κωνσταντίνου ἐν
Βιενναδίῳ σιαντῶ τὴν μετὰ τὴν, οἱ πάντες ἑμπορίων ἄξιοι, ἀπέμειναν τῶ
ἐν 1797. // Μετὰ τὴν ἀποφυγὴν τὸν διὰ τὰ ἄλλα ἐξερισθῶσιν τῶν
καὶ οἱ γινώσκοντες Μαριώδη Πούρσιον, ἐπὶ τοῦτο εἰς τὴν ἐν τῇ. ὁ Ρήγας

ἡ ἐξέδωκεν γεωγραφικὴ τῇ Ἑλλάδι πέντα καὶ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν:
Χάρτα τῇ Ἑλλάδι ἐν ᾗ περιέχονται αἱ νῆσοι αὐτῇ καὶ μέρος τῶ καὶ τὴν εὐρώαν
καὶ μικρὰν Ἀσίαν ποταμὸν ἀποικίων αὐτῇ περιεχομένων ἀπ' ἀνατολῆς
τοῦ Κεκέβου καὶ Λυκίας μέχρι τοῦ Ἀρχανθονίου ὄρους Βιδυλίας ἀπ' ἀνατολῆς
τοῦ Ἀνακρεμενίου, τῶ Καρακασίου ὄρους καὶ Δουνάβου καὶ Σαββαίου ποταμῶν
ἀπὸ δυσμῶν, διὰ τοῦ Οὐννα καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἀπὸ δὲ τῇ μεσημβρίας
τοῦ Σουβιαοῦ. τὰ πληῖς μετὰ παλαιῶν καὶ νέων ὀνομασιῶν, πρὸς δὲ ἐπιπεδογραφίαν
τῶν περὶ περιεχόμενων πόσεων καὶ τόπων αὐτῇ συντείνουσιν καὶ τῶν κατὰ τὴν
τοῦ Νέου Ἀνακρεμίου· μία χρονολογία τῶν βασιγῶν καὶ μεγάλων ἀνδρῶν αὐ-
τῇ, 160 τόμοι ἑλληνικῶν νομοσκέτων ἐρανισθέντων ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ
ταμεῖος τῇ Ἀουδρείᾳ πρὸς ἀμυδρὰν ἰδῆσαν τῇ ἀρχαιοζογίᾳ, ἐν ὁδῳ καὶ 12
ἡμέραις τὸν πρῶτον ἐκδοθεῖσα χάριν τῶ ἑλληνικῷ ἐφιζωλλένων 1798 ὡς Βιέννῃ.
β! μετέφρασεν ἐκ τῇ γαλλικῇ διαλέκτῃ 1α' 35, 36, 37, 38 καὶ 39 μετέφρασα
τοῦ δ' ἰβρ. τοῦ νέου Ἀνακρεμίου. ἔξεδόθησαν ὡς Βιέννῃ 1797.
γ! ἡθικὸς τρεῖς πους
δ! Σχολεῖον Ἑρεθῶν.

[1] Παρὰ Σαββαίου, Μεσιλλαν. φιλοδωχ. σ. 540 ἀναφέρειται: ὁ ἡδυνός
τρεῖς πους]

